

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

rebant ergo de Zegeberge urbium satellites, & fatigabant Holsatos male suspectos. Henricus comes, vir acis ingenij, impatienter tulit tantam ciuium in Holsatia violentiam: interpellat fratruelem suum Iohannem: Quandoquidem, inquit, ciuibus permiseris tantam in nostros facultatem, patere, ut nos quoque tua paulisper utamur conuiuentia. Ille se cunctis rebus indifferentem respondebat: Veruntamen, inquit, mallem ad omnes pacem videre. Hac permissione fretus Henricus, vsus etiam fauore oppidanorum, nocte ingreditur oppidum memoratum: ducentos equos abducit, capitque satellites & ciues, quos reperit negotio intentos, inq. sua perducens claustra, vsque ad redemptionem plenariam emungit are.

CAPVT XVIII.

Sed hoc bellū latiūs, quā sperabatur, serpit. Nam Lubicensēs querimoniam detulerunt Imperatori Ludouico, & marchioni eius filio, itidem Ludouico, super nominibus Henrici & Nicolai: quod non solum receptatores, sed etiam defensores viderentur eorum, qui publicis viuerēt latrocinij. Imperator permisit eam rem filio curandam, propius intuenti omnia de suo. Is immisit Lubicensibus militem quendam, in armis strenuum, Fridericum de Locken, ducentis cinctum equitibus: qui marescallus Imperij tueretur ciues memoratos, & vindictam faceret in aduersantes. Hunc sequui ductorem ambarum urbium ciues, Holsatiam peruagantur, ubique saeuientes: nec erat qui obuiam prodiret. Ad Danicam vsque syluā progressi, quae adhuc pignoris iure parebat comitibus, ingenti praeda vndecunq. acernata, Lubicam redibat miles cū his quos ducebat. Magnus interea Suedia rex, quod crebrius vteretur opera Hen-

Henrici comitis Holsatiae in bello, commonitus ab eodem
 Hērico, mercatores Lubicēses in regno suo diuersantes,
 rebus & corporibus iussit detineri. Cuius in vrbe sua vi-
 cē reddidēre Suedis, inibi negociantibus, & merces suas
 versantibus, & equata videbātur vtrinq; incōmoda. Fri-
 dericus miles memoratus à ciuibus doctus, esse magnū re-
 rum gerendarum in Scania pondus piscaturae tempore,
 eō nauigans cum expeditis: quod multi è Suedia eo pi-
 scarentur, posse arbitratur cōpensationem fieri ad eos,
 qui in Suedia detinerentur. Cū esset magna suorum
 atq; ciuū manu cinctus, facile superior erat inermibus:
 Congressus praelio conglobatis, Holsatis, Danis, Suedis,
 omnes cepit, Lubicā in vincula praeiussit asseruandos: ipse
 sequutus cū copijs victricibus: Satis illū magnificē remu-
 neratū pro labore & fide, in sua remisert. Indē cū re-
 bus suis nullus esset, Imperator pro se Gunterū de Zuar-
 tzenborg comitē, & marchio Henningū de Buch mili-
 tem, misere Lubicā cum mandatis, vt rebus primū in-
 tenderent, per aquas cōditiones pacandis: alioquē armis
 ciues tutarentur. Vbi venēre parato in urbem Lubicam
 agmine, primū leges pacis pertentandas putauēre: Id
 infinita plebis multitudo & vulgus promiscuū inter-
 pretatur pro suo more in fauorē fieri nobilitatis: Nam
 arma potius expectabat ea colluies, exterminandis, vt
 voluēre, comitibus: Et vbi de pace non cōuenit, ad arma.
 Nec tamen ea seueritate institerūt propugnatores, quā
 popularis multitudo cupiebat. Sic enim moribus & pro-
 pensione natura cōparatum est, vt nobilitas nobilitati
 appensior videatur. Succlamat vulgus, nō ex fiderē agi.
 Caterū visum est cōmissarijs principū, expedire, vt res
 transactionibus potius q̄ armis finiantur. Institutis iterū
 tractatibus, multo labore terminata cōtrouersia est, cū

destrimēto, vt ciues putauēre, suo : quanquā hoc ipsum de sua parte comites quoq³ quererentur. Sic rerum deposcit necessitas, vt vtriusq³ partis detrimento iungantur disidentes. Quo tempore, per mediam ferme astatem circa festum Magdalena, tanta facta est aquarum inundatio, de montibus, deq³ fluminibus vndiq³ intumescētib^{us}, vt crederentur aperte iterum calicataractae, aut de occultis cuniculis ebullire fontes aquarum. Visurgus praecipue hanc sumpsit incrementum sine modo: Pons deicitur ad Mindam, per maiorem ecclesiam ad forum vsq³ aquae ascendunt: Oppidū Lemegow etiam montibus disclusum à flumine, ne muris potuit vndas excludere: Rapti viri & mulieres perierunt, parvuli vagientes, domus rurales innatare vndis cernebantur: & in domatibus homines, galli, murilegi: Mirum & miserandum per omnia spectaculum.

CAPVT XIX.

ERICUS Erici filius dux inferioris Saxoniae, cum patre mortuo teneret gubernacula, creditus est conuiuere predatoribus, & per vias publicas insidiantibus: merces enim curribus prouecta inter vrbes Lubicam, Hamburgum ac Luneburgum, crebrius incursores pertulere. Capta inde plurima ad satietatem vsque latrocinantium: mercatores, si sua tuerentur, caesi. Ea res cum in caput Erici ab omnibus inculpatum intentaretur, Albertus fratruelis eius, interpellatus ab urbium rectoribus, ostendit sibi non placere fratruelis infamiam: Videtis, inquit, vires meas: si arma vestra iunxeritis, efficiam, vt cuius facile percipuum fiat, latrocinia publica & itinerum turbationes non placere. Emisere, quae poterant, arma ciuitates: Albertus iunctus omnes ductabat: Itum est